

**Νομοσχέδιο 2020 για
τα Άτομα με Αναπηρία
(Κανονισμός για τις
Περιοριστικές Πρακτικές)**
***Persons with Disability
(Regulation of Restrictive
Practices) Bill 2020***

Προσχέδιο προτύπου

Ενημερωτικό φυλλάδιο Δεκέμβριος 2020

Πίνακας περιεχομένων

Πίνακας περιεχομένων	2
Υπόβαθρο	3
Εισαγωγή	3
Πληροφορίες για το παρόν ενημερωτικό φυλλάδιο	3
Πώς μπορείτε να πείτε την άποψή σας	4
Γιατί χρειάζεται ένας νέος νόμος	4
Πληροφορίες για τις περιοριστικές πρακτικές	4
Το σημερινό μοντέλο	4
Σκοπός του νέου νόμου	5
Προηγούμενη διαβούλευση	6
2. Τι θα κάνει ο νέος νόμος;	7
2.1 Κύρια σημεία	7
2.2 Προτάσεις για το Νομοσχέδιο 2020 για τα Άτομα με Αναπηρία (Κανονισμός για τις Περιοριστικές Πρακτικές)	7
2.2.1 Αντικειμενικοί σκοποί και κατευθυντήριες αρχές	7
2.2.2 Ο ρόλος του Επιτρόπου για τους Ηλικιωμένους και τα Άτομα με Αναπηρία	9
2.2.3 Περιοριστικές πρακτικές που μπορούν και δεν μπορούν να εγκριθούν	9
2.2.4 Διαδικασία έγκρισης για τους παρόχους NDIS	10
2.2.4.1 Συναίνεση και το πλαίσιο έμπιστου ατόμου	11
2.2.4.2 Επιτροπές έγκρισης	12
2.2.4.3 Άτομα με αναπηρία – εκφράζουν την άποψή τους	13
2.2.4.4 Προσωρινές εγκρίσεις	13
2.2.4.5 Ολοκληρωμένες εγκρίσεις	13
2.2.4.6 Παράπονα και ενστάσεις	14
2.2.5 Άλλα ζητήματα	15

Υπόβαθρο

Εισαγωγή

Ο Υπουργός Οικογενειών, Κοινοτήτων και Υπηρεσιών Αναπηρίας (Families, Communities and Disability Services) έχει δημοσιεύσει ένα νομοσχέδιο που ονομάζεται *Persons with Disability (Regulation of Restrictive Practices) Bill 2020* (Νομοσχέδιο 2020 για τα Άτομα με Αναπηρία (Κανονισμός για τις Περιοριστικές Πρακτικές)), για δημόσιο σχολιασμό. Στόχος του νομοσχεδίου είναι η βελτίωση της προστασίας των ατόμων με αναπηρία στη ΝΝΟ με τους εξής τρόπους:

- Παρέχοντας στον ανεξάρτητο Ageing and Disability Commissioner την εξουσία για να προωθεί τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία σε σχέση με τις περιοριστικές πρακτικές και να παρακολουθεί και να κάνει αναφορές για τη χρήση των περιοριστικών πρακτικών,
- Ρυθμίζοντας πότε οι περιοριστικές πρακτικές μπορούν να χρησιμοποιούνται από τους παρόχους NDIS και παρέχοντας σαφείς τρόπους για την εξέταση της χρήσης τους, και
- Απαιτώντας από τους παρόχους NDIS, τα νοσοκομεία, τα σχολεία και άλλες κρατικές υπηρεσίες να ακολουθούν ένα κοινό σύνολο αρχών που βασίζονται στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πληροφορίες για το παρόν ενημερωτικό φυλλάδιο

Σκοπός του παρόντος ενημερωτικού φυλλαδίου είναι να παρέχει επεξηγήσεις για το νομοσχέδιο. Έχουμε συμπεριλάβει έντεκα ερωτήσεις στο παρόν φυλλάδιο για να σας βοηθήσουμε να πείτε την άποψή σας. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε αυτές τις ερωτήσεις παρέχοντας τα δικά σας σχόλια.

Επίσης, έχουμε μεταφράσει αυτό το φυλλάδιο σε γλώσσες της κοινότητας και εκδόσεις Easy Read. Τα φυλλάδια Easy Read χρησιμοποιούν απλή γλώσσα και εικόνες για να επεξηγήσουν το νομοσχέδιο. Αντίγραφα αυτών των φυλλαδίων μπορείτε να βρείτε στον ιστότοπο <https://www.facs.nsw.gov.au/inclusion/disability/restrictivepracticesbill>.

Πώς μπορείτε να πείτε την άποψή σας

Είναι σημαντικό να πείτε την άποψή σας για τον τρόπο με τον οποίο ο νόμος περί αναπηρίας επηρεάζει τις υπηρεσίες και τα δικαιώματα αναπηρίας στη ΝΝΟ.

Μπορείτε να κάνετε τα σχόλιά σας με τους εξής τρόπους:

- Επισκεπτόμενοι τη [σελίδα Restrictive Practices Bill στον ιστότοπο DCJ](#)
- Επισκεπτόμενοι [τον ιστότοπο Have Your Say](#)
- Απαντώντας στις ερωτήσεις του παρόντος φυλλαδίου και αποστέλλοντας τα γραπτά σχόλιά σας στη διεύθυνση Policy, Reform and Legislation Team, Level 3, 2 Cavill Ave, Ashfield NSW 2131
- Στέλνοντας email με τα σχόλιά σας στη διεύθυνση policy@justice.nsw.gov.au
- Καλώντας το 1800 263 244

Είναι σημαντικό να παρέχετε τα σχόλιά σας εντός της περιόδου διαβούλευσης. Η περίοδος διαβούλευσης ξεκινάει στις 9.00 π.μ. στις 02 Δεκεμβρίου 2020 και κλείνει στις 11.59 μ.μ. στις 29 Ιανουαρίου 2021.

Γιατί χρειάζεται ένας νέος νόμος

Πληροφορίες για τις περιοριστικές πρακτικές

Οι περιοριστικές πρακτικές (*Restrictive Practices*) περιορίζουν τα δικαιώματα ή την ελευθερία μετακίνησης ενός ατόμου με αναπηρία, για την προστασία της σωματικής ακεραιότητας του ατόμου ή των άλλων. Αυτές οι πρακτικές μπορεί να περιλαμβάνουν διαφορετικούς τύπους καταστολής (χημικούς, μηχανικούς, περιβαλλοντικούς ή φυσικούς) ή απομόνωση.

Οι περιοριστικές πρακτικές πρέπει να ρυθμιστούν διότι είναι δυνατό να περιορίζουν σημαντικά τα δικαιώματα των ανθρώπων με αναπηρία και ενδέχεται να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία τους και την ευημερία τους εάν χρησιμοποιηθούν με λανθασμένο τρόπο ή για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι περιοριστικές πρακτικές πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο ως έσχατη λύση αφού άλλες στρατηγικές έχουν εξεταστεί και δοκιμαστεί.

Το σημερινό μοντέλο

Οι περιοριστικές πρακτικές ορισμένες φορές χρησιμοποιούνται από παρόχους υπηρεσιών αναπηρίας οι οποίοι χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του National Disability Insurance Scheme (NDIS). Ο νόμος στην Αυστραλία και στη ΝΝΟ αναφέρει ότι οι πάροχοι NDIS δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν περιοριστικές πρακτικές χωρίς έγκριση στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής της ΝΝΟ. Ορισμένα ιδρύματα που δεν συνδέονται με το NDIS,

όπως τα νοσοκομεία, έχουν τους δικούς τους κανόνες σχετικά με τις περιοριστικές πρακτικές, οι οποίοι προβλέπονται στους αντίστοιχους νόμους και πολιτικές τους.

Σύμφωνα με το NDIS, η κυβέρνηση της NNO είναι αρμόδια για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την έγκριση περιοριστικών πρακτικών που οι πάροχοι NDIS χρησιμοποιούν μαζί με τους συμμετέχοντες στο NDIS στη NNO. Αυτοί οι κανόνες σήμερα επεξηγούνται σε δύο έγγραφα πολιτικής που ονομάζονται [NSW Restrictive Practices Authorisation Policy](#) και [NSW Restrictive Practices Authorisation Procedural Guide](#). Σύμφωνα με την πολιτική, μια περιοριστική πρακτική σε ένα ίδρυμα NDIS στη NNO μπορεί να λάβει έγκριση μόνο εάν:

- ο συμμετέχων έχει ένα πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την περιοριστική πρακτική και πληροί τα πρότυπα της Επιτροπής του NDIS,
- έγκριση δίνεται από μια Επιτροπή Έγκρισης Περιοριστικών Πρακτικών (*Restrictive Practices Authorisation Panel*), και
- συγκατάθεση κατόπιν ενημέρωσης δίνεται από τον συμμετέχοντα ή τον κηδεμόνα του.

Σκοπός του νέου νόμου

Η κυβέρνηση της NNO έχει δεσμευτεί στον εθνικό στόχο για μείωση και εξάλειψη των περιοριστικών πρακτικών. Αυτή η δέσμευση συνάδει με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (Convention on the Rights of Persons with Disabilities – CRPD) και το στόχο της να προστατεύει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και την αξιοπρέπεια των ατόμων με αναπηρία. Η Αυστραλία έχει επικυρώσει και συμφωνήσει ότι δεσμεύεται από τους όρους της CRPD σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Το πρώτο βήμα στην επίτευξη αυτού του στόχου είναι να έχει αυστηρούς κανόνες δικαίου για το πότε μπορούν να χρησιμοποιούνται περιοριστικές πρακτικές.

Στόχος του προτεινόμενου νόμου είναι να κατοχυρωθεί νομοθετικά η τρέχουσα πολιτική με περαιτέρω προστασίες για τα άτομα με αναπηρία. Αυτό σημαίνει:

- τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των ατόμων με αναπηρία προστατεύονται από τον νόμο και οποιοιδήποτε περιορισμοί αυτών των δικαιωμάτων περιορίζονται αυστηρά και επιτρέπονται σύμφωνα με τις αρχές που βασίζονται στα ανθρώπινα δικαιώματα,
- υπάρχει σαφήνεια όσον αφορά τα νομικά όρια στο πλαίσιο των οποίων οι περιοριστικές πρακτικές μπορούν να χρησιμοποιούνται από τους παρόχους NDIS, και
- η διαδικασία έγκρισης της NNO συνάδει με τις Αρχές Έγκρισης των Εθνικών Περιοριστικών Πρακτικών (*National Restrictive Practices Authorisation Principles*).

Προηγούμενη διαβούλευση

Ο προτεινόμενος νόμος λαμβάνει υπόψη τα σχόλια από μια διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης που διενεργήθηκε το 2019 στο έγγραφο συζήτησης *NSW Government Restrictive Practices Authorisation Consultation*. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, 332 άτομα με αναπηρία, οικογένειες, φροντιστές, πάροχοι υπηρεσιών και άλλα ενδιαφερόμενα άτομα συμμετείχαν στη διαβούλευση και λάβαμε επίσημες εισηγήσεις υποβολές από 16 οργανισμούς.

Τα κύρια σχόλια που μας είπαν άτομα με αναπηρία και άλλα ήταν τα εξής:

- Συμφώνησαν ότι ο γενικός σκοπός θα πρέπει να είναι η μείωση και η εξάλειψη των περιοριστικών πρακτικών.
- Υποστήριξαν τις προτεινόμενες αρχές των περιοριστικών πρακτικών, σύμφωνα με τις οποίες οι περιοριστικές πρακτικές πρέπει:
 - Να είναι ανθρωποκεντρικές
 - Να είναι η λιγότερο περιοριστική επιλογή
 - Να εφαρμόζονται για όσο το δυνατόν πιο μικρό χρονικό διάστημα
 - Να παρακολουθούνται
 - Να επανεξετάζονται τακτικά.
- Θέλουν οι αρχές να εφαρμόζονται στα μέσα στήριξης του NDIS και στις κρατικές υπηρεσίες.
- Θέλουν να συμμετέχουν περισσότερο στις συζητήσεις και στις αποφάσεις για τις περιοριστικές πρακτικές.
- Θέλουν οι αποφάσεις να λαμβάνονται τοπικά από άτομα τα οποία γνωρίζουν και εμπιστεύονται.
- Θέλουν μια ανεξάρτητη διαδικασία κατά την οποία μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων.

Μπορείτε να διαβάσετε περισσότερα σχετικά με τα κύρια θέματα και τα πορίσματα στο *Restrictive Practices Authorisation in NSW – Consultation Findings Report* στον ιστότοπο <https://www.facs.nsw.gov.au/inclusion/disability/restrictivepracticesbill>.

2. Τι θα κάνει ο νέος νόμος;

2.1 Κύρια σημεία

- Ο Ageing and Disability Commissioner θα έχει έναν νέο και σημαντικό ρόλο στην επίβλεψη της έγκρισης των περιοριστικών πρακτικών στη NNO.
- Ένα κοινό σύνολο περιοριστικών πρακτικών θα καθιερωθεί το οποίο οι κρατικές υπηρεσίες της NNO και οι πάροχοι NDIS πρέπει να εφαρμόσουν στην παροχή των υπηρεσιών τους σε άτομα με αναπηρία. Οι κρατικές υπηρεσίες της NNO που χρησιμοποιούν ή σκοπεύουν να χρησιμοποιήσουν περιοριστικές πρακτικές θα πρέπει να κάνουν αναφορά κάθε χρόνο στο ADC σχετικά με τη συμμόρφωσή τους με αυτές τις αρχές.
- Θα καθιερωθεί μια τυπική διαδικασία έγκρισης για τη χρήση περιοριστικών πρακτικών στους συμμετέχοντες στο NDIS.
- Ένα νέο πλαίσιο «έμπιστου ατόμου» (*‘trusted person’ framework*) θα δημιουργηθεί το οποίο δίνει κατευθύνσεις για το ποιος μπορεί να συναινεί σε μια περιοριστική πρακτική εάν το άτομο με αναπηρία δεν μπορεί να αποφασίσει μόνο του.
- Μια σαφής διαδικασία επανεξέτασης θα θεσπιστεί για τις αποφάσεις έγκρισης.

2.2 Προτάσεις για το Νομοσχέδιο 2020 για τα Άτομα με Αναπηρία (Κανονισμός για τις Περιοριστικές Πρακτικές)

2.2.1 Αντικειμενικοί σκοποί και κατευθυντήριες αρχές

Ο κύριος αντικειμενικός σκοπός του Νομοσχεδίου είναι να ρυθμίσει τη χρήση περιοριστικών πρακτικών στους συμμετέχοντες στο NDIS με έναν γενικό στόχο προσπάθειας για την επίτευξη της μείωσης και της εξάλειψης των περιοριστικών πρακτικών. Οι αντικειμενικοί σκοποί είναι οι εξής:

- χρήση περιοριστικών πρακτικών μόνο όταν είναι απαραίτητες για την προστασία της σωματικής ακεραιότητας του ατόμου και των άλλων, και
- προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία έτσι ώστε να μπορούν να ζήσουν χωρίς κακοποίηση, παραμέληση και εκμετάλλευση.

Το άρθρο 3 του Νομοσχεδίου ορίζει κατευθυντήριες αρχές που θα βοηθήσουν τις κρατικές υπηρεσίες της NNO και τους παρόχους NDIS να προστατεύσουν τα δικαιώματα των ατόμων όταν χρησιμοποιούν περιοριστικές πρακτικές.

Οι αρχές αντικατοπτρίζουν τα σχόλια των ενδιαφερόμενων μερών που δίνονται μέσω της διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης και τα οποία επισημαίνουν τη σημασία μιας ανθρωποκεντρικής προσέγγισης. Οι αρχές αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία να ελέγχουν τη ζωή τους και να συμμετέχουν και να υποστηρίζονται κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Επίσης, αναφέρουν ότι οι αποφάσεις σχετικά με τις περιοριστικές πρακτικές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ατομικές τους περιστάσεις και ότι οι περιοριστικές πρακτικές πρέπει να είναι η «λιγότερο περιοριστική» επιλογή, να εφαρμόζονται για όσο το δυνατόν πιο σύντομο χρονικό διάστημα και να παρακολουθούνται και να επανεξετάζονται τακτικά.

Ερώτηση 1:

Συμφωνείτε με τους προτεινόμενους αντικειμενικούς σκοπούς και τις αρχές του Νομοσχεδίου;

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νομοσχεδίου, όλες οι κρατικές υπηρεσίες της NNO, όπως το NSW Health, το Department of Communities and Justice, το Department of Education και άλλοι κρατικοί φορείς που χρησιμοποιούν περιοριστικές πρακτικές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι υπηρεσίες που παρέχουν στα άτομα με αναπηρία λαμβάνουν υπόψη τους αντικειμενικούς σκοπούς και τις κατευθυντήριες αρχές. Περιλαμβάνονται υπηρεσίες που αυτοί οι φορείς πληρώνουν σε μη κρατικούς οργανισμούς ώστε να τις παρέχουν, όπως υποβοηθούμενη σχολική μεταφορά και εξωοικιακή περίθαλψη.

Στη συνέχεια, αυτοί οι φορείς θα πρέπει να κάνουν αναφορά κάθε χρόνο στον Ageing and Disability Commissioner για τον τρόπο με τον οποίο ακολούθησαν τους αντικειμενικούς σκοπούς και τις κατευθυντήριες αρχές. Οι κανονισμοί θα παρέχουν περαιτέρω λεπτομέρειες για το πώς οι φορείς πρέπει να κάνουν αναφορά στον Επίτροπο.

Ερώτηση 2:

Είναι αρκετά ισχυρό το πλαίσιο αναφοράς για τους κρατικούς φορείς της NNO;

2.2.2 Ο ρόλος του Επιτρόπου για τους Ηλικιωμένους και τα Άτομα με Αναπηρία

Το γραφείο του NSW Ageing and Disability Commissioner (Επίτροπος για τους Ηλικιωμένους και τα Άτομα με Αναπηρία της NNO) συνεργάζεται με άλλους κρατικούς και μη κρατικούς οργανισμούς για να διασφαλίσει ότι οποιοδήποτε ευάλωτο ηλικιωμένο άτομο ή ενήλικας με αναπηρία προστατεύεται από κακοποίηση, παραμέληση και εκμετάλλευση.

Το άρθρο 5 του Νομοσχεδίου δίνει στον Ageing and Disability Commissioner διάφορες νέες λειτουργικές αρμοδιότητες σε σχέση με τα άτομα με αναπηρία:

- προώθηση των αντικειμενικών σκοπών και των κατευθυντήριων αρχών του νομοσχεδίου
- εκπαίδευση των κρατικών υπηρεσιών της NNO για τον τρόπο τήρησης των αρχών περιοριστικών πρακτικών που ορίζονται στο νομοσχέδιο,
- επίβλεψη των διαδικασιών έγκρισης που οι πάροχοι NDIS πρέπει να ακολουθούν και υποστήριξη των ατόμων με αναπηρία ώστε να συμμετέχουν και να εκφράζουν τις απόψεις τους,
- επανεξέταση των αποφάσεων σχετικά με την έγκριση των περιοριστικών πρακτικών όταν κάποιος που δεν είναι ικανοποιημένος με την απόφαση έγκρισης υποβάλλει αίτηση για επανεξέταση, και
- αναφορά στην κυβέρνηση της NNO για ζητήματα που έχουν σχέση με τον τρόπο που οι περιοριστικές πρακτικές χρησιμοποιούνται σε άτομα με αναπηρία.

Ο Επίτροπος θα έχει την εξουσία για να ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με τη χρήση των περιοριστικών πρακτικών και οποιεσδήποτε εγκρίσεις εκδίδονται σύμφωνα με τον νέο νόμο μαζί με άλλους σχετικούς κρατικούς φορείς της NNO και της Κοινοπολιτείας, συμπεριλαμβανομένων των NDIS Quality and Safeguards Commission και NDIS Launch Transition Agency.

Ερώτηση 3:

Οι νέες αρμοδιότητες του Ageing and Disability Commissioner υποστηρίζουν την κατάλληλη χρήση και επανεξέταση των περιοριστικών πρακτικών;

2.2.3 Περιοριστικές πρακτικές που μπορούν και δεν μπορούν να εγκριθούν

Το νομοσχέδιο ορίζει περιοριστικές πρακτικές σύμφωνα με τον ορισμό της Κοινοπολιτείας στις υπηρεσίες NDIS. Επίσης, περιγράφει τους τύπους των πρακτικών που μπορούν να εγκριθούν στη NNO.

Σύμφωνα με τους κανόνες NDIS της Κοινοπολιτείας, υπάρχουν πέντε κατηγορίες περιοριστικών πρακτικών που ονομάζονται «ρυθμιζόμενες περιοριστικές πρακτικές» (*regulated restrictive practices*). Αυτές είναι οι εξής:

1. Απομόνωση, που περιλαμβάνει καταστάσεις όπως η κράτηση ενός ατόμου μόνου του μέσα σε ένα δωμάτιο.
2. Χημική καταστολή, συμπεριλαμβανομένων καταστάσεων όπως η χορήγηση φαρμάκων σε ένα άτομο για να διατηρείται σε ηρεμία και να μη βλάπτει τον εαυτό του.
3. Μηχανική καταστολή, που περιλαμβάνει καταστάσεις όπως η τοποθέτηση ενός ατόμου σε αναπηρικό αμαξίδιο με φρένα έτσι ώστε το άτομο να μην μπορεί να κινηθεί ανεξάρτητα.
4. Φυσική καταστολή, η οποία περιλαμβάνει τη συγκράτηση του ατόμου από τους βραχίονες ώστε να μην μπορεί να κάνει πράγματα που θα μπορούσαν να βλάψουν το ίδιο το άτομο ή κάποιον άλλο.
5. Περιβαλλοντική καταστολή, που περιλαμβάνει καταστάσεις όπως το κλείδωμα ενός ντουλαπιού για να εμποδίζει ένα άτομο να πάρει κάτι που θέλει.

Το άρθρο 9 του νομοσχεδίου αναφέρει ότι αυτές οι ρυθμιζόμενες περιοριστικές πρακτικές μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο εφόσον επιτρέπονται στα πλαίσια του νέου νόμου.

Το άρθρο 8 ορίζει ορισμένες περιοριστικές πρακτικές που απαγορεύονται και δεν μπορούν να εγκριθούν από τον νέο νόμο, όπως η χρήση της απομόνωσης για παιδιά που συμμετέχουν στο NDIS . Στο μέλλον, σε αυτή την κατηγορία μπορούν να προστεθούν με κανονισμούς και άλλοι τύποι περιοριστικών πρακτικών.

2.2.4 Διαδικασία έγκρισης για τους παρόχους NDIS

Το νομοσχέδιο καθιερώνει τη διαδικασία έγκρισης που οι πάροχοι NDIS πρέπει να ακολουθούν προκειμένου να χρησιμοποιήσουν μια περιοριστική πρακτική σε έναν συμμετέχοντα στο NDIS. Στόχος αυτού του μέρους του νομοσχεδίου είναι να διασφαλίσει ότι οι περιοριστικές πρακτικές χρησιμοποιούνται μόνο όταν είναι πραγματικά απαραίτητες για την πρόληψη επιβλαβών καταστάσεων, όταν είναι ασφαλείς και όταν έχει δοθεί συγκατάθεση κατόπιν ενημέρωσης. Η διαδικασία έγκρισης θα εφαρμόζεται μόνο σε υπηρεσίες NDIS και για συμμετέχοντες στο NDIS.

Το άρθρο 10 περιγράφει τις απαιτήσεις για μια περιοριστική πρακτική που θα λάβει έγκριση σύμφωνα με τον προτεινόμενο νόμο:

- η περιοριστική πρακτική πρέπει να αποτελεί μέρος ενός προγράμματος υποστήριξης συμπεριφοράς (*behaviour support plan*) που αναπτύσσεται από έναν επαγγελματία υποστήριξης συμπεριφοράς του NDIS (*NDIS behaviour support practitioner*),
- ο συμμετέχων στο NDIS πρέπει να έχει συναινέσει στην περιοριστική πρακτική, και
- η χρήση της περιοριστικής πρακτικής πρέπει να συμφωνεί με μια έγκριση που εκδίδεται από επιτροπή έγκρισης.

2.2.4.1 Συναίνεση και το πλαίσιο έμπιστου ατόμου

Σύμφωνα με τα σχόλια που λαμβάνονται κατά τη δημόσια διαβούλευση, η συναίνεση θα παραμένει στο επίκεντρο της διαδικασίας έγκρισης. Ο νέος νόμος θα προβλέπει πρώτα απ' όλα ότι το άτομο με αναπηρία έχει την ικανότητα λήψης αποφάσεων και μπορεί είτε να συναινεί ή να μην συναινεί, με υποστήριξη εάν απαιτείται.

Το μέρος 4 προβλέπει τη διαδικασία που ένας πάροχος NDIS πρέπει να τηρεί προκειμένου να λάβει τη συναίνεση για τη χρήση των περιοριστικών πρακτικών. Δεν είναι δυνατή η έγκριση περιοριστικών πρακτικών χωρίς συναίνεση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, προσωρινές εγκρίσεις μπορούν να χορηγούνται όπου ο πάροχος NDIS κάνει συνεχείς προσπάθειες για να λάβει συναίνεση. Η επιτροπή έγκρισης θα διασφαλίσει ότι οι κατάλληλες διαδικασίες συναίνεσης έχουν ακολουθηθεί πριν από την έκδοση οποιασδήποτε έγκρισης.

Ένας πάροχος NDIS που ζητάει τη συναίνεση ενός συμμετέχοντα στο NDIS πρέπει να παρέχει στον συμμετέχοντα εύκολα κατανοητές πληροφορίες σχετικές με την απόφασή του. Ένας συμμετέχων στο NDIS που έχει συναινέσει σε μια περιοριστική πρακτική μπορεί να αποσύρει τη συναίνεσή του οποιαδήποτε στιγμή. Μπορεί να υποδείξει, με οποιονδήποτε τρόπο θέλει, ότι δεν επιθυμεί τη χρήση της περιοριστικής πρακτικής.

Το νομοσχέδιο δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο «έμπιστου ατόμου» (*trusted person framework*) το οποίο δίνει κατευθύνσεις για το ποιος μπορεί να συναινεί σε μια περιοριστική πρακτική εάν το άτομο με αναπηρία δεν μπορεί να αποφασίσει μόνο του. Το πλαίσιο έμπιστου ατόμου βασίζεται στα σχόλια από τη δημόσια διαβούλευση ότι τα άτομα επιθυμούν οι αποφάσεις να λαμβάνονται από ανθρώπους που γνωρίζουν και εμπιστεύονται. Το άρθρο 13 περιγράφει κατάλληλα έμπιστα άτομα για παιδιά και ενήλικες και, σε μερικές περιπτώσεις, τη σειρά με την οποία ο πάροχος NDIS θα πρέπει να τα προσεγγίσει. Αυτά είναι τα εξής:

- Το άτομο με γονική μέριμνα, όπου ο συμμετέχων στο NDIS είναι ένα παιδί.
- Ο κηδεμόνας του συμμετέχοντα στο NDIS με μια λειτουργική αρμοδιότητα περιοριστικών πρακτικών, εάν υπάρχει.
- Εάν ο συμμετέχων στο NDIS είναι ένας ενήλικας αλλά δεν έχει διορισμένο κηδεμόνα, μπορούν να προσεγγιστούν τα παρακάτω άτομα ως κατάλληλα έμπιστα άτομα με την ακόλουθη σειρά:
 1. Ο/η σύζυγος του συμμετέχοντα στο NDIS, όπου ο/η σύζυγος δεν είναι υπό κηδεμονία και η σχέση είναι στενή και συνεχής (συμπεριλαμβανομένων σχέσεων ντε φάκτο και γάμων κατά το εθιμικό δίκαιο των Αβοριγίνων ή των Ιθαγενών των Νήσων Τόρες Στρέιτ).
 2. Ένα άτομο που έχει φροντίσει το άτομο με αναπηρία, εάν η σχέση είναι στενή και συνεχής.

3. Ένας στενός φίλος ή συγγενής του συμμετέχοντα στο NDIS, εφόσον αυτό το άτομο διατηρεί στενή προσωπική σχέση και προσωπικό ενδιαφέρον για την ευημερία του.

Οι ορισμοί αυτών των κατάλληλων έμπιστων ατόμων βασίζονται σε υπάρχοντες ορισμούς στον [Guardianship Act 1987](#).

Ερώτηση 4:

Είναι αρκετά ισχυρό και πρακτικό το πλαίσιο για τη λήψη της συναίνεσης του συμμετέχοντα στο NDIS;

Ερώτηση 5:

Πιστεύετε ότι το νομοσχέδιο παρέχει αρκετή στήριξη για τα άτομα με αναπηρία ώστε να λαμβάνουν αποφάσεις μόνα τους;

Ερώτηση 6:

Υπάρχουν οποιεσδήποτε άλλες διασφαλίσεις που θα πρέπει να εφαρμοστούν γύρω από το πλαίσιο του έμπιστου ατόμου;

2.2.4.2 Επιτροπές έγκρισης

Το άρθρο 19 προβλέπει τις Επιτροπές Έγκρισης (*Authorisation Panels*) που θα οριστούν από τους παρόχους NDIS οι οποίοι επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν μια περιοριστική πρακτική. Κάθε Επιτροπή θα πρέπει να συμπεριλάβει τους σχετικούς παρόχους NDIS και έναν ανεξάρτητο επαγγελματία υποστήριξης συμπεριφοράς (*behaviour support practitioner*) ο οποίος έχει καταχωριστεί στο NDIS.

Για να εγκριθεί μια περιοριστική πρακτική, ο πάροχος NDIS και ο ανεξάρτητος επαγγελματίας πρέπει να συμφωνήσουν ότι είναι το καλύτερο που μπορούν να κάνουν βραχυπρόθεσμα για να εμποδίσουν τον συμμετέχοντα στο NDIS να προκαλέσει επιβλαβή κατάσταση στον ίδιο ή σε άλλο άτομο. Ο ανεξάρτητος επαγγελματίας θα υποστηρίξει τους παρόχους NDIS για να μάθουν και να δοκιμάσουν πρώτα άλλες στρατηγικές.

Ερώτηση 7:

Πιστεύετε ότι το να υπάρχει ένας ανεξάρτητος επαγγελματίας υποστήριξης συμπεριφοράς στην επιτροπή έγκρισης παρέχει επαρκή ανεξαρτησία και τεχνογνωσία;

2.2.4.3 Άτομα με αναπηρία – εκφράζουν την άποψή τους

Σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νομοσχεδίου, η επιτροπή έγκρισης θα πρέπει να καλέσει το άτομο με αναπηρία (και το άτομο υποστήριξής του, εάν χρειάζεται) να συμμετάσχει στη συζήτηση σχετικά με την περιοριστική πρακτική. Μπορούν να συμμετάσχουν με οποιονδήποτε τρόπο επιθυμούν, όπως με το να πάνε στις συσκέψεις της επιτροπής, να επιλέξουν ένα άτομο υποστήριξης να πάει για λογαριασμό τους, ή να υποβάλουν την άποψή τους εκτός των συσκέψεων της επιτροπής. Η επιτροπή έγκρισης πρέπει να παρέχει στο άτομο με αναπηρία οποιοσδήποτε σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβάνοντας το πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς, τους λόγους για τους οποίους η περιοριστική πρακτική πρέπει να χρησιμοποιηθεί και οποιοσδήποτε πληροφορίες σχετικά με τις εναλλακτικές επιλογές. Οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται με τρόπο που το άτομο με αναπηρία μπορεί να κατανοήσει.

Ερώτηση 8:

Το νομοσχέδιο παρέχει αρκετές ευκαιρίες για τα άτομα με αναπηρία και τα άτομα υποστήριξής τους, ώστε να συμμετάσχουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων;

2.2.4.4 Προσωρινές εγκρίσεις

Σε καταστάσεις όπου υπάρχει σαφής και άμεσος κίνδυνος για το άτομο με αναπηρία ή άλλα άτομα και δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς, μπορεί να πρέπει να χρησιμοποιηθούν περιοριστικές πρακτικές. Εάν ένας πάροχος NDIS πρέπει να χρησιμοποιήσει μια περιοριστική πρακτική σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης χωρίς έγκριση και ενδεχομένως να πρέπει να συνεχίσει να την χρησιμοποιεί, το άρθρο 11 προβλέπει ότι ο πάροχος NDIS πρέπει να λάβει έγκριση εντός 1 μήνα.

Προσωρινές εγκρίσεις μπορούν να εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νομοσχεδίου. Απαιτούν ένα ενδιάμεσο πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς και μπορεί να έχουν μέγιστη διάρκεια μόνο 6 μήνες από την ημερομηνία πρώτης χρήσης της περιοριστικής πρακτικής, εκτός και εάν ακυρωθούν νωρίτερα, και δεν είναι δυνατή η ανανέωσή τους.

2.2.4.5 Ολοκληρωμένες εγκρίσεις

Οι ολοκληρωμένες εγκρίσεις μπορούν να εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νομοσχεδίου. Απαιτούν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα υποστήριξης συμπεριφοράς που αναπτύσσεται για τον συμμετέχοντα στο NDIS. Μπορούν να εκδοθούν για μέγιστο διάστημα 12 μηνών, εκτός και εάν ακυρωθούν νωρίτερα.

Σύμφωνα με το άρθρο 20, οι πάροχοι NDIS πρέπει να ειδοποιήσουν το άτομο με αναπηρία το συντομότερο δυνατό εντός 3 ημερών από την έκδοση οποιασδήποτε έγκρισης. Επίσης, πρέπει να ενημερώσουν τον Ageing and Disability Commissioner εντός 7 ημερών από την έκδοση οποιασδήποτε έγκρισης και να παράσχουν όλες τις πληροφορίες που εξετάζονται στη διαδικασία έγκρισης.

Ερώτηση 9:

Το πλαίσιο έγκρισης παρέχει επαρκή ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του ατόμου με αναπηρία και των αρμοδιοτήτων του παρόχου υπηρεσιών του;

2.2.4.6 Παράπονα και ενστάσεις

Το μέρος 6 του Νομοσχεδίου καθιερώνει μια σαφή διαδικασία επανεξέτασης αποφάσεων για την έγκριση περιοριστικών πρακτικών.

Πρώτο στάδιο – Πάροχοι NDIS

Παράπονα και ανησυχίες σχετικά με τις περιοριστικές πρακτικές θα πρέπει πάντα να μεταβιβάζονται πρώτα απευθείας στον πάροχο NDIS. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο πάροχος θα πρέπει να μπορεί να διορθώσει γρήγορα και εύκολα το πρόβλημα. Ο προτεινόμενος νόμος απαιτεί από τους παρόχους NDIS που χρησιμοποιούν περιοριστικές πρακτικές να αναπτύξουν πολιτικές και διαδικασίες σχετικά με τη χρήση και έγκριση των περιοριστικών πρακτικών, και να έχουν μια διαδικασία χειρισμού παραπόνων.

Εάν το πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί με τον πάροχο NDIS, ο προτεινόμενος νόμος περιλαμβάνει μια διαδικασία ανεξάρτητης επανεξέτασης. Επίσης, απαιτεί οι πάροχοι NDIS να συμβουλευθούν τους συμμετέχοντες NDIS για τα δικαιώματά τους όσον αφορά την επανεξέταση.

Δεύτερο στάδιο – Ageing and Disability Commissioner

Εάν ένα άτομο με αναπηρία, κάποιος κοντινός του άνθρωπος ή ο πάροχος NDIS δεν είναι ικανοποιημένος με μια απόφαση της επιτροπής έγκρισης, μπορούν να ζητήσουν από τον Ageing and Disability Commissioner (Επίτροπος για τους Ηλικιωμένους και τα Άτομα με Αναπηρία) να την επανεξετάσει.

Στη συνέχεια, ο Επίτροπος θα διενεργήσει μια επανεξέταση. Ο Επίτροπος μπορεί να συμφωνήσει με την απόφαση της επιτροπής έγκρισης ή να στείλει το ζήτημα πίσω στην επιτροπή για περαιτέρω μελέτη.

Μετά από μια επανεξέταση, ο Επίτροπος πρέπει να γράψει στον πάροχο NDIS, στον συμμετέχοντα στο NDIS και σε οποιονδήποτε άλλο εμπλέκεται για λογαριασμό τους και να τους ενημερώσει για την απόφαση. Επίσης, ο Επίτροπος πρέπει να συμβουλευτεί οποιονδήποτε εμπλέκεται για τα περαιτέρω δικαιώματα που έχουν για επανεξέταση στο NSW Civil and Administrative Tribunal.

Τρίτο στάδιο – NSW Civil and Administrative Tribunal (NCAT)

Εάν κάποιος δεν είναι ικανοποιημένος με την απόφαση του Επιτρόπου, ο προτεινόμενος νόμος προβλέπει ότι μπορεί να υποβάλει αίτηση στο NSW Civil and Administrative Tribunal (Πολιτικό και Διοικητικό Δικαστήριο της NNO) για να γίνει επανεξέταση της απόφασης. Για να το κάνει αυτό, έχει στη διάθεσή του 28 ημέρες από τότε που ενημερώθηκε για την απόφαση του Επιτρόπου.

Η επανεξέταση από το NSW Civil and Administrative Tribunal θα ακολουθήσει την κανονική διαδικασία επανεξέτασης που ορίζεται στο [Civil and Administrative Tribunal Act 2013](#).

Ερώτηση 10:

Επάρκει η εξουσία του Επιτρόπου και του NCAT για επανεξέταση των περιοριστικών πρακτικών;

2.2.5 Άλλα ζητήματα

Το μέρος 7 του Νομοσχεδίου κάνει μερικές γενικές προβλέψεις, όπως η προστασία των παρόχων NDIS από οποιαδήποτε ευθύνη για τις περιοριστικές πρακτικές που χρησιμοποιούνται όπου συμμορφώνονται με τον νέο νόμο και δεν ενήργησαν αμελώς.

Το Νομοσχέδιο προστατεύει τις πληροφορίες χαρακτηρίζοντας ως αδίκημα, σύμφωνα με το άρθρο 27, την αποκάλυψη οποιωνδήποτε πληροφοριών που λαμβάνονται σύμφωνα με τον νέο νόμο, εκτός από τις περιπτώσεις όπου έχετε τη συναίνεση ενός ατόμου ή όπου ισχύει νόμιμη αιτιολογία.

Επίσης, το μέρος 7 παρέχει μια γενική εξουσία για τη θέσπιση κανονισμών σχετικά με άλλα ζητήματα που είναι απαραίτητα για τη λειτουργία του Νομοσχεδίου και για μια επανεξέταση του νέου νόμου μετά από 5 χρόνια για να διαπιστωθεί εάν ανταποκρίνεται στους αντικειμενικούς σκοπούς του.

Ερώτηση 11:

Έχετε άλλα σχόλια για το Νομοσχέδιο;